

August og September. Det nærværende Lovforslags § 10 foreslaar en ligesaa lang Fredningstid, men denne fremstødt til Maanederne Juni og Juli, indført ogsaa for Havet. Ligeoverfor de paaberaabte Erfaringer fra Norge tør Udvalget vel ikke benegte Hensigtsmæssigheden af en til Havet udvidet Fredning af Summeren; men for at imødekomme Andragender fra Summerfiskerne tror man dog at burde foreslaa Fredningstiden fastsat for Havfiskeriet til Tiden fra 15 Juli til 1ste September og for Limfjorden fra 15de Juni til 1ste August. (Endringsforslagene Nr. 5 og 10).

I Erkjendelsen af det Rigtige i ogsaa paa Limfjorden i mindre Blege og smalle Fjordarme at forbyde Anvendelsen af den Fiskemaade efter Nal, som Lovforslaget ubetinget vil forbyde overalt ved Rysterne og de øvrige Fjorde, samt i Betragtning af den Forandring, som siden 1867 er foregaaet i Stemningen saavel hos selve Limfjordsfiskerne som hos Kontrolroen med Hensyn til de saakaldte laasjede Bænde, maa hele Udvalget anbefale til Vedtagelse Lovforslagets § 27, idet dog dels et Flertal, dels et Mindretal (Breinholt) foreslaar et Par Endringer, der begge gaa i en fredende Retning. Mindretallets Endringsforslag Nr. 6 gaar nemlig ud paa, foruden det i Paragrafen alt forbudte Brug af Malevaad i de laasjede Bænde, tillige at frede disse Strækninger for Malefang fra Vaad og Malefangst med Bædeglid, medens Flertallets Endringsforslag Nr. 7 tilføjer en Ubøidelse af de laasjede Bænde, hvorved Paragrafens Indhold bringes i større Overensstemmelse med Loven af 29de December 1857. Desuden stiller hele Udvalget et Endringsforslag Nr. 8, der nærmest kan betragtes som en tydeliggjørende Redaktionsændring.

Til § 36 har Udvalget tilladt sig at stille et Endringsforslag (Nr. 11), som dog ikke tilføjer i nogen Henseende at forandre Indholdet af den iøvrigt fra Loven af 29 December 1857 ordret overførte Bestemmelse.

Det næste Endringsforslag (Nr. 12) slaar i uadskillig Forbindelse med det Forslag, der, som foran antydet, stilles til Optagelsen i Slutningen af Afsnit I af et 5te Kapitel indeholdende Kontrolbestemmelser, i væsentlig Overensstemmelse med hvad der af Kommissionen er foreslaaet.

Kommissionen havde i Spidsen af Kapitel 4, der omhandler Fiskeriet i de øvrige Fjorde, stillet en Bestemmelse, som forbeholdt dette Fiskerier for de tilgrændsende Kommuner Beboere, og den tillagde en saadan Bestemmelse en gennemgribende Betydning i flere Retninger og navnlig for Fjordfiskeriets Opvejsning og Bestaaen. Indenrigsministeriet har imidlertid ikke kunnet optagere dette Kommissionens Forslag. Det maa vistnok ogsaa erkjendes for at faa i Strid med vor nyere Lovgivnings frie Principer med Hensyn til Næringsdrift, og Udvalget skal derfor ikke driste sig til at foreslaa nogen Forandring i det Resultat, hvortil

Ministeriet i denne Henseende er kommet; men her foreligger uregtelig det Hovedpunkt, hvor man ikke uden Tvivl hos nogle Medlemmer har kunnet følge Ministeriet. Det fremgaar tydeligt nok af Kommissionens Motivering, at i alt Fald Kommissionens store Flertal har haft en meget levende Erkjendelse af den skadelige Indflydelse, som Brugen i de andre Fjorde af Limfjordsfiskernes Malevaad har haft paa Fiskebestanden, og Rigtigheden af denne Erkjendelse lader sig neppe heller benegte. Et Forbehold af Fjordfiskeriet for de tilgrændsende Kommuner Beboere vilde med Hensyn til Ubekuffelse af Limfjordsfiskerne utvivlsomt have været meget virksomt; og det er ikke heller for alle Udvalgets Medlemmer blevet klart indlysende, at Kommissionens omhandlede Forslag — som udtalt i Regjeringsforslagets Motivering Pag. 16 paa første Spalte — kunde med fuldkommen Frie siges at være ganske afvigende fra den bestaaende Lovgivning, da Forordningen af 22de Juni 1761 om Pulsvaads Brug ved Fiskeriet i Limfjorden, saalænge den ikke udtrykkeligt er hævet, synes at maatte være endnu gjældende, for saa vidt den i Overensstemmelse med danske Lovs 5—10—46 kun tilføjer „de om Fjorden boende Underfaatter“ det ommeldte Fiskeri.

Hele Udvalget har imidlertid maattet godkende det Hovedargument imod Kommissionens Forslag, som hentes fra Hensynet til vor nyere Lovgivnings friere Næringsprinciper. Et Flertal har derimod ikke kunnet overse, at en væsentlig Anledning til Klagerne over Malevaadsfiskeriet dog har været Malevaadets Brug som hundslæbende (Ankervaad). Og naar det derhos tages i Betragtning, at der efter Omslaget i 1867 i Stemningen med Hensyn til Malevaadsbrug utvivlsomt fra det Offentliges Side har fundet Opfordring Sted til dettes Anvendelse ogsaa udenfor Limfjorden, samt at disse Vaad — hvad ogsaa tilstrækkeligt fremgaar af flere af de fremkomne Andragender fra Fjordfiskere — nu ere anstaaede og brugte af mange af disse, har Flertallet ikke troet at kunne undlade til § 39 at stille et Endringsforslag, hvorefter Brugen af Malevaad saaledes, at Vaaden drages til Vaadde — altsaa paa samme Maade som for Limfjorden tilladt — fremdeles skal kunne finde Sted ogsaa i de øvrige Fjorde og Sund, dog ikkun i det for Limfjorden oprindeligen fastsatte Tidrum af 2 Maaneder og med Forbehold af vedtægtsmæssig Afslasning af de Dele af Vandene, som i Lighed med Ordningen for Limfjorden bør fredes af Hensyn til Fiskenes Leg og Angel.

Medundertegnede Breinholt, der tillæder Endringsforslaget Nr. 13, maa dog formene, at den deri indbrømmede Tid af 2 Maaneder til Malevaadsfiskeri er for kort, og, naar der henføres til, at Lovforslaget tillæder det i Limfjorden i 4 Maane-